

THE, THEATER, THEMA, m. fl., se *Te, Teater, Tema*, m. fl.

THE, se *De*.

THEM, se *Dem*.

THEMIS, témiss, nom. prop. f. (grek.) Rättvisans gudinna.

THEN, se *Den*.

THEORB, se *Teorb*.

THER, se *Der*.

THESS, THESSE, se *Dess, Desse*.

THIGNARMAN, se *Tignarman*.

THOR, nom. prop. m. Åskans och styrkans gud, öfverguden hos de götiska och flera andra forntida folk. Romarnes Jupiter (Juve pater, Hebreernes Jehova ell. Juva). Ännu säges i folkspråket: *T. kör*, åskan går. — *Asathor*, den i Asarnes religion upptagne guden Thor. Se äfv. *Åkethor*.

An m. *Thor* betyder i det gamla språket: Dristighet, djerfhet.

THORBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. Se *Thor-dyvel*. — Skrifves äfv. *Torbagge*. [Tornb-.]

THORDYFVEL, tördy'v'l, m. 2. pl. — *dyftar*. (af *Thor* och *Dyvel*, djefvul) Bekant insekt af Skalbaggarna. Enligt fabeln, Thors körsven. Geotrupes stercorarius. — Skrifves äfv. *Tordyvel*. [Tornd-.]

THORDÖN, tördö'n, n. 3. Åskans dån. — Skrifves äfv. *Tordön*. [Torndön.]

THORDÖNSRÖST, s. f. 3. — **STÄMMA**, f. 1. (fig.) Dundrande röst, stämma.

THORIT, m. 3. Mineral, som innehåller Thorjord.

THORJORD, f. sing. (kem.) En i nyare tider upptäckt jordart.

THORS DAG, tórsdåg, m. 2. Femte dagen i veckan, benämd efter guden Thor och svarande mot Romarnes Dies Jovis. — Skrifves af några äfv. *Torsdag*.

THORSMÅNAD, tórsmå'nadd, m. 3. Januari månad.

THORVIGG, m. 2. (i södra Sverige) Åskstråle, blix, ljungeld. — Skrifves äfv. *Torvigg*.

THRON, se *Tron*.

THUNFISK, se *Tonfisk*.

THY, pron. Gammalt ord, som ännu stundom brukas för: Det, Dessa, helst i biblisk och lagstil. *Efter t.*, efter det. *För t.*, brukligare *Förty*, *För t. att*, *I t.* ell. *I t. att*, alldenstund, emedan. *I t. mål*, *i t. fall*, i sådana mål, fall.

THYR, nom. prop. m. m. Krigets gud, enligt Asaläran.

THYRS, ty'rrs, m. 3. eller **THYRSUS**, ty'rr-suss, m. (grek. *Thyrsos*) Med murgrön och vinrankor omvirad staf, som Bachantinnorna buro i handen vid Bacchi fester. — Skrifves af några äfv. *Tyrs*.

THÄDAN, se *Dädan*.

TIA, ti'a, f. 1. 1) Siffr, som betecknar talet tio. — 2) Spelkort med tio tecken ell. s. k. ögon. — 3) Bankosedel på tio riksdaler. *En t. banko*, riksgälds. *Grön, gul t.*

TIAR, tiär, m. 3. (grek. *Tiara*) 1) Hufvudprydnad för konungarna i det forndna Persien. — 2) Den tredubbla påfliga mössan. — 3) (fig.) Påfliga värdigheten.

TIBAST, ti'basst, m. sing. Barken af Tibastbusken, hvilken begagnas som dragmedel. [Tidbast.]

TIBASTBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Buskväxten *Daphne Mezereum*. Kallas äfv. *Källarhals*, *Pepparbuske*.

TIBET, -ét, m. 3. Ett slags tyg af finaste kamull.

TICKA, f. 1. Svampsläget *Boletus*.

TICK TACK, t'icktack. Härmningsord för ljudet af en klockas knäppningar.

TID, m. 3. 1) Den oafbrutna fortgången af på hvarandra följande ögonblick, antingen i allmänhet, ifrån världens upphof, eller inom vissa bestämda gränser. Formen för våra föreställningar om det på hvar annat följande. *I t-ens morgon, då intet var. T. kan ej tänkas utan varande. Den gamla t-en*, från världens skapelse till Christi födelse. *Nyare t-en*, från reformationen till närvarande tid. *Vår t.*, den tid, i hvilken vi lefva; äfv. (fig.) våra samtida. *I t-en*, här i världen, i det timliga. *Gå ur t-en*, dö. *I forndna t-er. I äldsta t-er. En t. af 100 år, af en timma. Hundra års, en timmas t. Lång, kort t. På kortare t. än en dag. På samma t. Den gyldene t-en, se *Gulddåder*; äfv. (fig.) den lyckliga tiden. *Någon t.*, en obestämd, kortare tid. *Han dröjer der endast någon t. Sedan den t-en. Under t-en*, medan detta tilldrog sig. *T. efter annan*, flera gånger med vissa mellanskof. *För kort t. sedan*, ej lång tid före detta. *Då för t-en, på den t-en* ell. *den t-en. Vid den t-en. Nu för t-en*, i närvarande tid. *Med t-en*, under tidens lopp, i framtiden, framdeles. *Till en t., för en t.*, under någon tid. *En t. bortåt*, för någon tid. *Han repar sig ej på lång t.*, det dröjer länge, innan han repar sig. *Hvarföre har han ej gjort det på så lång t.?* under hela denna tiden. *Nu på en t. har det varit bättre*, på sednare tiden, &c. *Ej ännu på en t.*, det dröjer ännu någon tid. *För alla t-er*, för beständigt. *I alla t-er*, alltid. (Pop.) *Kors i alla t-er!* utrop af häpnad. *God, svär t.*, se *God, Svär. God t. sedan*, lång tid sedan. *Dyr t.*, se *Dyr. T-ens behof*, behoven för en viss ifrågavarande tid; äfv. närvarande tids behof. *T-ens lopp*, dess fortgång. *Fordna t-ers minnesmärken*, som i forndna tider upprättades. *I min t.*, under min lifstid. *På min t.*, då jag var med. *Hans t. är förbi* ell. *han har sett sin bästa t.*, det är snart förbi med honom. *Nyttja, använd, bruka t-en rätt. Använda sin t. på lappr* *Förlora, spilla t-en. Skicka sig efter t-en*, rätta sig efter omständigheterna. *Draga ut på t-en*, se *Draga*. (Fam.) *Det är på de sista t-er*, världens slut nalkas. — 2) Viss, bestämd tid; rätt, tjenlig, passande tid; tillräcklig tid att göra något. *På viss, bestämd t. Inom viss. förelagd t. Förelägga t. Efter den utsatta t-en. Jag lemnar er åtta dagars t. dertill. T-en är förfallen. Behaglig t.*, se *Behaglig. När t. blir*, när rätta tiden kommer; äfv. när det blir tillfälle. *I rätta t.*, se *Rätt. I sinom t.* i rätta tid, när som behöfs eller det bör ske. *I t.*, medan ännu tid är, innan det börjar blifva för sent. *I god t.*, tillräckligt tidigt. *I t. och otid*, både vid passande och opassande tillfällen; enträget och utan all urskilning. *Allt har sin t.*, bör göras på rätt tid; äfv. allt har en öfvergång. *Det har sin t.*, går väl öfver. *Arbete har sin t.*, man skall arbeta, när man bör, men äfven taga sig tid till hvila eller förströelse. *Det måste ha sin t.*, fordrar en viss tid (för att hinna till mognad, fullbordas, göra verkan, o. s. v.). *Dröja öfver t-en*, längre än man bort. *Ha, så, ge ell. taga sig t. till något, att göra något. Nu är ej t. att tänka derpå. Det är ännu t. dertill*, kan ännu*